

Pora na herbatę lub kawę...

Wiersze

Augustów 2020

XXIII Niedzielne Pogwarki Poetyckie przy Herbatce

**Koncepcja wydawnicza
i wybór wierszy**

Józefa Drozdowska

Opracowanie

Józefa Drozdowska

Leonarda Szubzda

**Akwarele na okładce
i karcie tytułowej**

Małgorzata Busińska

**Logo Niedzielnych Pogwarek
Poetyckich przy Herbatce**

Renata Rybsztat

Prace malarskie we wkładce

Małgorzata Busińska

**Zdjęcia filiżanek i kubków (z kolekcji autorki)
oraz kotki Toli z dzbankiem**

Józefa Drozdowska

Wydawca

Miejska Biblioteka Publiczna

Augustowskich Placówek Kultury

w Augustowie

Copyright © by Miejska Biblioteka Publiczna APK, 2020

Wiersze © by autorzy

Logo © by Renata Rybsztat

Akwarele i pozostałe prace malarskie © by Małgorzata Busińska

Zdjęcia © by Józefa Drozdowska

Wydawnictwo okolicznościowe
z okazji XXIII Niedzielnych Pogwarek
Poetyckich przy Herbatce
pt. „O herbacie przy herbatce”
prowadzonych
przez Józefę Drozdowską i Annę Oleksy
w Filii nr 2 MBP APK Augustów
23 lutego 2020

Odrobina poezji przy herbacie
smak i aromat bardzo jej wzbogaci.

Kazimierz Słomiński: „Zdaniem smakosza”

Alicja Bolińska

Smak herbaty

- Tak dawno cię nie widziałam. Wejdź do mnie na herbatę.
- Pamiętam. Kiedyś często piłem ją z tobą.
- Co jeszcze pamiętasz?
- Piłaś tylko earl grey.
- Masz rację. Dziś też wypijesz ze mną earl grey.
- I pamiętam, że sypałaś jedną łyżeczkę cukru.
- Masz dobrą pamięć. Pamiętasz, jak bardzo cię kochałam?
- Pamiętam smak tej herbaty. Nigdy jej nie lubiłem.

Grażyna Cylwik

Smak

Spotkanie

budzi refleksje

przestrzeń ogarnęło ciepło

i przyjazne oczy

Pieczeń pobytu została

Cień błądzi po domu

chmura przeciąga się leniwie

Zapach herbaty został

w kątach

Grażyna Cylwik

Więź

Połączyła nas
herbata z pomarańczą
aromat budzi wspomnienie
taniec słowa w duszy gra
dźwięk na klawiaturze
wystukuje takt
chowa w meandrach uczuć
więź

Anna Czartoszewska
Człowiek jak herbata

człowiek
jest jak herbata
wart
i niewart
szklanki wody

zimny
gorący

swój
cudzy

mocny
słaby

kolorowy
bezbarwny

pachnący
cuchnący

gorzki
słodki

drogi
tani

człowiek
jest jak herbata
chcąc nie chcąc
zostawia ślad
na serwecie życia

Barbara Gałczyńska
Podróże z herbatą

Pojedziemy na wycieczkę,
Gdzie historię ma herbata,
W obce kraje, bliskie, dalsze.
Tam tradycja w nią się wplata.

W Mińsku, Moskwie czy Kijowie
CZAJEM pięknie nazywany,
Cudny napój z samowara,
W Wilnie – ARBATEĘ pijamy.

Przywieziona na kontynent,
Hen, z kolonii, zza granicy.
Five o'clock już okrzyczane,
TII żłopią wręcz Anglicy.

W Italii czy Hiszpanii,
Gdzie herbatka mniej lubiana,
TE ma swoją nazwę taką,
Wino leje się... od rana.

A w dalekim Peru w Limie
Czy w Boliwii w La Paz
YERBA MATE zaserwują
W każdej chwili, w każdy czas.

Na bezkresnych stepach Azji
Wśród mongolskich jurty krajiny
U serdecznych skońnookich
Napijemy się CZAINY.

---

* Określenie słowa „herbata” w językach narodowych podałam w formie fonetycznej.

W Indonezji TEH nazwiemy,
TSAA z Filipin się wywodzi,
TI w Japonii pijemy na macie,
CHAJ z Yunnan pochodzi.

Na zielonych, hen, tarasach
W słońcu kwitną łąn za łąnem.
To rozległa jej ojczyzna –
Chińskie pola herbaciane.

Tam od wieków zamierzchłych
CZA się pija już od rana,
W niej energia, moc i uśmiech.
Temu służy porcelana.

Złoty płyn w filiżance kusi
I upaja aromatem.
Więc napijmy się z radością –
CZAJU, TI i YERBA MATE!

Katarzyna Grabowska

* * *

To zwinne dłonie kobiet
z delikatnością i precyzją
zrywają trzy pierwsze listki i pąki
z wysokogórskich herbacianych krzewów

całymi dniami napełniają
wielkie trzcinowe kosze
pracują przy procesie fermentacji
aby wszystkim smakoszom
tego wyjątkowego naparu
przybliżyć orientalny świat
Japonii Sri Lanki czy Indii

pamiętajmy o nich
pochylając się
nad parującą filiżanką

Regina Kantarska-Koper

Tea time

pamiętam ten napój królów i cesarzy
od dziecięcych lat
gdy moi rówieśnicy pili słodkie mleko
ja wolałam herbatę – ciemną egzotyczną
z dalekiego Cejlonu

matka celebrowała codzienny czas wytchnienia
na kaflowej kuchni pogwizdywał czajnik
sypała czarne listki w malutki imbryczek
zalewała warem
i po zdjęciu pokrywki stawiała na czajniku
bulgocząca woda wyciskała z listków
całą ich istotę
rześki zapach esencji łaskotał powonienie
pobudzał wyobraźnię

potem z pietyzmem nalewała złotobrązową strużkę
w porcelanowe filiżanki
i rozcieńczała wrzątkiem z czajnika
obłoki pary pachniały oszałamiająco
matka wrzucała trzy kostki cukru
ja wolałam gorzki smak
(od święta bywały cienkie plasterki cytryny)

i zaczynał się zaczarowany czas
snucia magicznych baśni
lub po prostu wspólnego bycia
w kojącej ciepłej ciszy

Lucyna Karna

Herbatka

Jak pyłek z różnych kwiatów
Pszczoły do ula przynoszą
Tak z różnych owoców
Są smaki herbatek
Na które nas proszą
Kiedy jest zimno i nos ci się zatka
Na pewno pomoże zimowa herbatka
Może być z pigwą imbirem czy cytryną
Albo z malinami i kłopoty ze zdrowiem
Przeminą
Może być yellow może być zielona
Piramidka czy inna i muza napojona
Wena nakarmiona od tych słodkości
Dla wszystkich gości
Dusza nastrojona
Można pisać i czytać wiersze
Czas nam się nie dłuży
Dzięki paniom Ani i Józi

Klimaszewska Bożena

Gorzka herbata

Siedzimy naprzeciw siebie

Między nami stół

Jak skrzydła kondora

Od ciebie do mnie

Daleki brzeg

Cisza zawisła

Głęboka jak noc –

Długi ten stół

Nie widzę gdzie

Jego koniec

Nieostrożnie chwytam

Szklanka parzy w dłonie

Tylko mucha natrętna

Wciąż lata

Słodzę i słodzę

I ciągle gorzka

Ta herbata

Bożena Klimaszewska

Znak zapytania

W pośpiechu przed lustrem
Sparzone malujesz usta
Torebka klucze
Jesteś spóźniona
Nie wiesz co dzień
Dziś przyniesie
A kto śmiałyby pytać
Z samego rana
Została herbata
W kubku z uśmiechem
Łyzeczka na stole
Jak znak zapytania

Czesław Kowalewski

* * *

W gwarnej i przytulnej kawiarence
Pachniało jesienną herbatą
I astringentami w Twoich włosach
Słońce kąpało się obok w rzece
I migotało w Twoich oczach
Radość wypełniała mnie bez granic
Pamiętasz piliśmy rzadką wówczas
Yunnan
Z grającej szafy płynęło
Na okrągło:
„Księżycu pomóż mi”
A my tak bardzo byliśmy
Zajęci sobą

Urszula Krajewska-Szeligowska

Panaceum

Gdy siedzisz smutny i ponury,
Zmęczony pędem świata,
Sięgnij po ów cud-napój, który
Nazywa się herbata.

Kiedy ci znów nic nie wychodzi,
Gdy się pokłócisz z bratem,
Przeproś go. On powie – nie szkodzi,
Zapraszam na herbatę!

Kiedy szef nie dał ci podwyżki,
Cóż – nie będziesz bogaty,
Aby odegnać mroczne myśli,
Wystarczy łyk herbaty!

A kiedy zdenerwujesz żonę
I znów dni ciche macie,
Relacje będą naprawione
Szybciutko przy herbacie!

Ona jest twoim panaceum
Na wszystko. Co ty na to,
Aby stworzyć na cześć jej pean:
Wiwat, wiwat, herbato!

Urszula Krajewska-Szeligowska

Z kubkiem herbatki w dłoniach (akrostych)

Za oknem plucha. Posępny grudzień.
Kropli deszczowych ciągle staccato
Usypia. Chodzą zgaszeni ludzie
Bez celu, mając w pamięci lato,
Kiedy słońeczko z góry się śmiało
I ciepły wietrzyk włosy im muskał.
Energii pełni byli, zapału
Mieli bez liku, teraz jest pustka.
Huragan gwizdże w wiązów konarach
Etiudy senne, nokturny ciemne.
Rynna na dobre się rozplakała,
Bębni deszcz niby dobosz zaciekle.
A tuż-tuż obok, za szybą mokrą,
Tam małej lampki złoci się płomień.
Ktoś siedzi wsparty o ciemne okno
I ciepłym kubkiem ogrzewa dłonie.
W miłej kafejce siedzi naprzeciw
Druga osoba, jasna jak lato.
Łagodnym wzrokiem wzrok jego śledzi.
Ona też trzyma kubek z herbatą.
Niestraszna aura szara i smutna
I wicher, co do ziemi gnie drzewa,
Albo ulewa, kiedy
Cieplutka
Herbatka serca dwojgu rozgrzewa!

Celina Mieñkowska

Chętnie zatrzymam ten czas...

Zapraszasz mnie na herbatę
oraz koniecznie na bal
do raju wiecznie kwitnących jabłoni
na wyspę Avalon*

Mówisz że dobro zwycięża w nas
że księżyc i słońce odpłyną
a widokiem stworzonym dla dwojga
zostanie herbata z cytryną

Herbata biała czarna i zielona
wprowadza mnie w stan skupienia
Chętnie zatrzymam ten czas...
niech dobro zwycięży w nas

---

* Avalon - wyspa na mitycznym Oceanie Zachodnim. W celtyckich mitach na tej wyspie owoc jabłoni zapewniał nieśmiertelność.

Małgorzata Pieńkowska

Przy herbacie

Wspólne zaparzamy słowa
jak filiżanki z herbatą
gorące pełne aromatu
rozzłoconych Indii

Nasze słowa
zamknięte w metalowej puszcze
z herbatą (koniecznie liściastą)
obiecują tajemny smak
i gorący zapach wieczoru

Uwalniamy je

Delikatnie trzymamy
kruchość filiżanek
ach to prezent na rocznicę ślubu
kto jak nie my potrafi tyle lat
pieścić rytuał wieczoru

A potem wygarniamy delikatnie
ciemną wilgoć z dna porcelany

Wiesz fusy wspaniale użyźniają ziemię
ona też kocha herbatę
i wróży nam w podzięce
szczęśliwe życie

Waldemar Pieńkowski

Herbata w kraju kwitnącej wiśni

Ponętna gejsza mieszkająca w Kioto
Długo chodziła po mieście piechotą.
Od czasu, gdy przy czanoju
Występowała bez stroju,
Szybko zaczęła jeździć toyotą.

Zofia Piłsiewicz

Ceremonia parzenia herbaty

Z długiej szyjki
Delikatnego dzbanka
Leje się strumień
Złotego płynu.
Herbata.

Nic nie mów!
Kontempluj jej barwę,
Dźwięk,
Słońce zakłète
W wysuszonych liściach.

Celebruj jej łagodność
I dar, który ci daje.
Delikatność, jedwabistość,
Spokój i radość.

Podziwiaj filiżankę
I gościnność gospodarza.
Daje ci to, co ma najcenniejszego –
Swoj Czas!

Kontemplacja życia.
Uśmiech i takt.
I spokój pożegnania.
I łagodne przyjmowanie
Kolejności.

Joanna Pisarska

Deszczowy seans

utkwiałam między oknami*
między fikusem a stołem

w pół kroku

tylko zamiast ciepłej herbaty
szklana kulka ły

jak zawsze na podorędziu

* Cytat: Daniela Polasik.

Jan Saczko

Źdźbła herbaty

Herbata –
szeleszczące liście,
magia wrzącej wody w butelce po mleku
(pamiętacie?),
więźniów smak wolności
za murem.

Herbata –
zimna, przygotowana przez babcię
w blaszanym czajniku,
chłodziła w upalny, żniwny czas.

Herbata –
spotkanie z Angielką, starszą panią,
miłą i uśmiechniętą,
rozmowa w salonie.

Herbata –
wielka księga o parzeniu,
leniwie wylegująca się na półce sklepu
w British Museum,
przed przypadkową wizytą
u Świętego Marcina na Wzgórzach.

Herbata –
jak wiele mądrości trzeba,
by sparzyć sobie język.

Herbata – ceremoniał,
dziękuję, Adasiu,
że nauczyłeś mnie pić napar,
mieszając łyżeczką siedem razy.

Herbata – z Nią:
Jej palce na kubku,
Jej palce odmierzające czas,
Jej dłonie na mnie.

Herbata –
niezapomniana, o smaku popiołu.

Herbata –
Matka przygarnia wodę i źdźbła rośliny,
troskliwie,
cierpliwie
jak... dzieci

Herbata –
jej strumień dotyka moich zmysłów,
jej struga przenika niczym spełnienie.

Herbata –
próbuję dodać mądry komentarz lub coś,
co uparcie nazywasz wierszem,
ale mam wrażenie,
że wszystko już powiedziano, więc...

Herbata – milczenie:
jak dobrze,
jak ciepło...
malinowa,
a może smoked tea?

Smacznego.

Uważaj,
tylko nie przesłodź...
dobrocią.

Urszula Sienkowska-Cioch

Ja o niej wiem, a ty nie i co z tego

Obserwuję, że za każdym razem
podrywa się jakaś ona, żeby obsłużyć.
Za chwilę rozsnuje się pasmo obłędu
i otuli lepiej niż puchowa kurtka.

Moje cierpienie ma oczy, nos, usta
i parzy. Jest osobne tak, jak lubisz.
Może znajdzie wreszcie do ciebie dostęp
i otuli lepiej niż puchowa kurtka.

Zazwyczaj zwalczam w sobie odruch
robienia herbaty w męskim towarzystwie.
Twierdzisz, że ta koszula rozgrzeje cię

i otuli lepiej niż puchowa kurtka.
Chcesz, jak zwykle, mieć rację, a potem
każesz swoje ciało spalić na stosie.

Irena Słomińska

Herbata

Najdelikatniejsze na polach herbaty –
dziecięce palce. Zrywają zaledwie załączki
wonných liści.

Ich woń zmieszana z zachowanym aromatem –
duszą krzewów, przenika napar, budząc sen
o herbacie – idei, załączku doznania
smaku. Estetyki smaku.

Przeznaczenie – szklanek, kubków, filiżanek,
czajniczków, łyżeczek – tak ważne jak los świata,
staje się co dzień w naszych domach.
Dookreśla szczęście.

Czy barwa herbaty tworzy barwę
naszych śniadań, podwieczorków... Przemijania?

Odbija się w herbacie część twarzy. Całą
ofiarujemy bliskim w biesiadzie dzwoneczków
głosów, które zaistniały, tworząc istotę
spotkania.

Czy, gdy czasem herbata roni łyżę,
to także twój smutek?

17.01.2020

Kazimierz Słomiński

Fraszki

Czarna, zielona, biała, czerwona...

Zapytać tutaj dziś nie omieszkam:
czy w niebie będzie herbata niebieska?

Nie tylko o herbacie

Choć używką ponoć bywa,
kiep jest ten, kto nie używa.

Pora na herbatkę

Lipton dzisiaj czy lipowa?
Która z nich jest bardziej zdrowa?

Zdaniem smakosza

Odrobina poezji przy herbacie
smak i aromat bardzo jej wzbogaci.

Piotr Waldemar Wiśniewski

Czytanie z herbatą

Herbat wielbicielka rodowodem z Jamin
chętnie sączy ten płyn razem z poezjami.
Nieraz, kiedy degustuje
wiersz z herbatą, to, co czuje,
czyta się z jej twarzy. Znaczą takich ja min.

Piotr Waldemar Wiśniewski

Po latach degustacji

Znajdź czas na filiżankę herbaty
napisał ktoś w ulotce
Ulotny czas i zapewne ulotne pismo
ale pokusa eskapady wezwała

Wiele lat poświęciłem odnajdywaniu
choć filiżanki ulotności z super smakiem

W sklepie z szyldem „Czas na Herbatę”
wdycham pomieszanie woni
nie odnajdując nut z zapisów pamięci
Dodatki zaczynając od czarnej
jedne kuszą inne niepokoją
różą maliną kokosem imbirem
kardamonem cytrynową trawą
kwiatami liśćmi olejkami...

Tęsknota za dzieciństwem podpowiada
oskome na napar z kwiatostanów
suszu kminku oraz malin z odcieniem
mięty w pełni miodu lipca
i uśmiechu oczu babci

W sklepie z szyldem „Czas na Herbatę”
długo wdycham pomieszanie woni
nie znajdując analogii
do smaków przeszłości
Po latach degustacji czuję
że jeszcze trochę i będzie
już po herbacie

Małgorzata Zachorowska-Falicka

Ostrożnie! Herbata!

Herbata – napój niby niewinny,
a jednak podstępny,
wielu nieszczęść winny.

Ot, choćby takie zdarzenie:
zbyt szybki łyk gorącej herbaty –
i gotowe ust poparzenie.

A picie herbaty w pośpiechu?
Może być niebezpieczne!
Zakrztusisz się, nie złapiesz oddechu.

Picie w upał herbaty mrożonej?
Nie polecam.
Będzie gardło przeziębione.

Na stole kubek z herbatą
potrącisz – obrus do prania!
Przygotuj się na to!

Pracując przy biurku, zawadzisz
o szklankę z herbatą –
laptop zalany i nic nie poradzisz.

Ci, co pociągiem podróżując,
herbatę zamówią,
też nieźle ryzykują.

Przecież często tak się dzieje,
że pociąg zatrzesie –
i herbatę wokół rozlejesz!

Robi się grubsza afera,
bo oblałeś i siebie,
i współpasażera...

Jesz w barze samoobsługowym?
Niesiesz herbatę na tacy –
i problem gotowy.

W tłoku ktoś ci rękę podbije –
wszystko na podłodze.
Herbaty już nie wypijesz...

Szklanka, rzecz jasna, rozbita.
Nie twoja wina?
Ale ty płacisz, i kwita...

Albo sytuacja z innego już świata:
na przyjęciu
w cennych filiżankach podana herbata

(delikatny Sèvres albo inny Ćmielów).
Niestety, to cudo
nie dotrze do celu:

urywa się uszko za mocno schwytnie.
Dosłownie więc i w przenośni –
masz przechlapane!

Filiżanka odpada i – chlust!
Katastrofa... A tobie
przekleństwo wyrywa się z ust.

Twoja dłoń poparzona,
porcelana w kawałkach,
pani domu obrażona.

Herbata za słaba – bez smaku,
za mocna, zwłaszcza wieczorem,
nie zaśniesz, biedaku!

Trzeba umieć to wszystko wyważyć,
bo wcale niełatwo jest
dobrą herbatę zaparzyć!

Pytam więc nie bez przyczyny:
Czy warto pić herbatę?
Wszak są inne płyny...

Cóż, jeśli tak bardzo ją lubicie,
to pijcie,
lecz uważać musicie.

Niech się wam wcale nie zdaje,
że możecie być spokojni,
bo znacie jej obyczaje.

Nic bardziej mylnego!
Wiecie, że jest podstępna,
może zrobić coś złego.

Nam wprowadzie daleko do Japonii,
i parzenia herbaty nie musimy
przestrzegać ceremonii,

lecz herbacie okazać wystarczy
szacunek, i wówczas
kłopotów nam nie dostarczy.

A gdyby znowu zepsuła wam zabawę –
machnijcie na nią ręką
i przejdźcie na kawę!

Bogusław Falicki

Ostrożnie! Obce wpływy!*

Czuję się współautorem katastrofalnych sytuacji,
bo prawie co dzień od śniadania do kolacji
rysuję przed Autorką Małgosią, prywatnie żoną,
scenariusze, co wypadkami i wpadkami zioną.

Widać przez osmozę przechodzą skłonności od innych.
Wszak Autorka, optymistka chorobliwa, nie należy do winnych,
wymyślających co rusz scenariusze ponure.
Wszystko biorę na siebie. Na mnie kierujcie burę!

---

* Suplement do tekstu „Ostrożnie! Herbata!” Małgorzaty Zachorowskiej-Falickiej dopełniony przez jej męża Bogdana.

Krystyna Zawadzka

Herbatka

Przyjdź do mego domu
zapraszam codziennie
wypijemy herbatkę
będzie miło niezmiernie
Przyjdź do mnie
gościu oczekiwany
w trudnych chwilach życia
najbardziej pożądanym
Przyjdź proszę czekam
I uczyni mi zadość
poznam ciebie od razu
twoje imię to Radość

Erazm Stefanowski
Herbatka z Panem B.

jeszcze wczoraj
hebanowa ambona ociekała tu
gotycką inskrypcją
Sit autem sermo vester est est non non*
a na ołtarzu
czarnoskóry ksiądz spijał z kielicha
rozżarzoną do białości krew Chrystusa

dziś nic nie jest czarno-białe

w prezbiterium kolorowa młodzież siorbie herbatę
czerwoną z hibiskusem
angielską czarną
chińską białą
szmaragdową z Tajwanu
zieloną z konopi

na średniowiecznym sgraffito
nowy gospodarz zerwał Adamowi i Ewie
figowe listki
umieszczając w ich miejsce herbaciane

na drzewie żywota dynda się
banan
z dzieła *Comedian* włoskiego artysty Maurizio Cattelana

Ten
Który nazywał siebie Bogiem
został strącony do podziemia

żywa woda gotuje się w Jego dziurawym boku
trzy dni będzie parzyć wnętrzości

* *Sit autem sermo vester est est non non* – Niech wasza mowa będzie: Tak tak; nie nie (Mt 5,37).

potem
Judasze zaleją nią
kolorowe filiżanki

Lucyna Jakubiak-Poręba

Herbata

Biegną dni mijają lata
Wciąż króluje nam herbata!

Czarna wonna ziołowa
Z mlekiem cytryną lub bez
Z melisą – gdy boli głowa
Z rumem – gdy szkoda łez

W samotności we dwoje
W jesiennym klimacie
Sens w herbacie!

Porcelany kruchy czar
Wschodnie aromaty
Dobry trunek na fraszunek
Lepszy łyk herbaty!

Tęsknota za dzieciństwem podpowiada
oskomę na napar z kwiatostanów
suszu kminku oraz malin z odcieniem
mięty w pełni miodu lipca
i uśmiechu oczu babci

Piotr Waldemar Wiśniewski: „Po latach degustacji” (fragment)

Irena Batura

Iwanczaj na wszystkie pory roku

Zielarce Basi Kaczorowskiej

Wiosna

W lustrze zalanych łąk
odbijają się klucze ptaków
leczących na północ
pozostawiających obietnicę
na późniejsze barwy i smaki

Letnie słońce

rzuca rankami długie cienie
od wschodniej strony
i spija ostatnie krople rosy
z baldachogron wiązówki błotnej
i dziurawca
z kwiatów lipy
z koszyków ostrożnia warzywnego
Miejsca po wilgoci
obejmują motyle i pszczoły
Konkurujemy z nimi do ziół
układając bukiety

W świat łagodnych barw

wchodzą stanowiska rózu:
– krwawnicy pospolitej
w tonacji karminu
– wierzbówki kiprzycy
z odcieniem purpury
Ostatnia z roślin
zbyt piękna
Dłonie sięgają
po kilka liści z łodygi tak
aby nie zakłócić odwiedzin owadów

Drogi biegnące z Glinisk

Świderka
przecinają się
i obchodzą bagna
nad Augustowskim Kanałem
i rzeczką Kolniczanką
kryjąc się w dywanach

z krwawników i chabrów
Horyzontu
pilnuje wieża molenny
z Gabowych Grądów

Granice zbierania ziół
wyznaczają obrzeża szosy

Nitki babiego lata
prowadzą do Boru
Zmęczeni grzybobraniem
siadamy oparci o sosnę
Z termosu do kubków cieknie
pachnący bosko iwanczaj

Od zabudowań wioski
wiatr przynosi pieśń
serca nasze stanęły na chwilę
ze wzruszenia
Potem ruszyły w jej rytm
Zespół Riabina ma próbę
W taktach rosyjskiego wielogłosu
przelatują na południe
klucze ptaków
zostawiając obietnicę reemigracji

Powroty w ziołowe okolice
na resztę roku
ułatwia herbatka z wierzbówki kiprzycy
Wlewam ją do kielicha od szampana
(by było bardziej świątecznie)
wznoszę toast na cześć barw
różowo-złocistego zachodu słońca
w mroźnym powietrzu
Pusty
stawiam nóżką do góry
a na jej podstawce
ustawiam zatyczkę od pisaka
Konstrukcja
przypomina wieżyczkę molenny
Od wspomniania
dobiega śpiew staroobrzędowców

Ręka odurzona iwanczajem
szuka kartki i pisaka

29 grudnia 2019

Józefa Drozdowska

O herbacie kminkowej i pamięci

Schodzę ze strychu trzymając się
cieni tańczących ze słońcem na ścianie
Baldaszkę kminku cofają się od rąk mamy
chcąc jeszcze poswawolić z wiatrem przed ścięciem
Wraz z krzykiem derkaczy od bagien Trukieli
zaciąga się chmurami niebo
Śpiesząc się mama zżyna więc resztkę ziół
by zdążyć przed deszczem
minuty południa więdnąc opadają
bezwiednie na jej kalosze
Omsknął się sandał o schodek
i zawisłam między sienią a kuchnią
Rudy kot Tygrys wyskoczył spod nóg
w aureoli z pajęczyny i drobinek kurzu
z ziarenkami kminku na wibryssach
Z bólem zrywam się ze schodów
otrzepując wygniecioną spódniczkę
i staję w progu między dzieciństwem a trumną
W kuchni nasiąkniętej aż po sufit zapachem
pijemy z mamą herbatę kminkową
Zza zazdrostek w oknie zagląдают
do naszych kubków pojedyncze
cekiny zapóźnionych kwiatów
Rozcieram stłuczoną łydkę
wciąż jednak czując tamten ból
Na próżno wszystko na próżno
jak spóźnione wspomnienia
zżętego nieopatrznie południa
Zapach kminku wietrzeje niczym kamfora
z każdym dniem blednie w pamięci
ruda sierść kota

2020

Teresa Kaczorowska
Ostatnie poziomki*

Mamo
pragnę Ci donieść
że tego lata zdążyłam zebrać niewiele poziomek
ale z tych ostatnich uczyniłam piękny bukiet
(zielono-czerwony)
i za Twoim przykładem ususzę go na zdrowe herbatki
na razie poziomkowa wiązanka
pyszni się przed kominkiem
i rozsiewa ten niezwykły aromat
niezmiennie kojarzący się z Tobą...

obiecuję Ci również że jeszcze dzisiaj przed wieczorem
podobny bukiet ułożę ze świeżych gałązek malin
ich owoce już wczoraj pochłaniałam na leśnej polanie
nabieram także kwiatów lipy
(przypominałaś mi o tym co roku!)
bo jej drzewo przy polnej drodze
wygląda jeszcze jak rojny ul

i już teraz zapraszam Cię Mamo zimą
na poziomkowo-malinowo-lipowe herbatki...

Miodówko (Warmia), 7 lipca 2008
(Niespełna dwa miesiące po śmierci Mamy)

* „Dla Wandy”. Ciechanów 2009, s. 68.

Kazimierz Słomiński
Fraszki

Herbatki

I ziołowe też są zdrowe,
zwłaszcza w smaku biznesowym.

Z czego ta herbatka?

Jeśli hibiskus ludziom nie służy,
to może by tak z herbacianej róży?

Kotka Tola z dzbankiem

Dom pachnie herbatą. Jej aromatyczny zapach wydziela się z fajansowego imbryczka stojącego na ciepłej kuchennej płycie. Za chwilę zostanie przeniesiony wraz z filiżankami na stół. Szarą godzinę rozświetla ogień przezierający między fajerkami. Słysząc wciąż jeszcze zamierający szum wody w miedzianym czajniku zdjętym dopiero z ognia. I wnet posypią się jak z rękawa różne opowieści. Wesole i straszne, przejmujące aż do szpiku grozą. Na imbryczku kwitną, bez względu na porę roku, błękitne kwiatki lub idą w tanecznym korowodzie dziewczęta o orientalnej urodzie, niosąc w rękach tace z filiżankami. Z dziobka wystaje mu małe siteczko, przez które przecedzi się esencję herbacianą do filiżanek lub fajansowych kubków. Pękaty czajnik ze szlachetnego metalu wygląda mniej barwnie, ale niezgorzej, wypucowany przed podwieczorkiem tak, że przejrzeć się w nim można. Imbryczki, imbryki, czajniki. Ileż w ich wyglądzie urody i gracji. (...)

Józefa Drozdowska: „ Imbryk”, z cyklu „Przedmioty z duszą: gawędy etnograficzne” (fragment)

Józefa Drozdowska
Imbryczek

Krucze ciastka posypane
cukrem w kryształkach
ułożone w koszyku
na stole obok imbryczka
Zapach herbaty wypełniający
kuchnię niedzielnym popołudniem
na równi z tęsknotą
Tęskniłam wówczas
tęsknię i dzisiaj
Czyżby herbata winna była
mojej melancholii
wlokącej się za mną
już ponad sześćdziesiąt lat?
Błękitne kwiatki niezabudek
rzędem na imbryczku
Pamiętam
idę
Gdzieżeś jest teraz wraz z młynkiem
do mielenia pieprzu
budzikiem który podrywał ze snu podziemia
królikami o maślanych oczach
na widok listka mleczu
Wywołałam cię z niepamięci
w kropli tęsknoty
zamykającej wiersz
i moje życie
przywołującej ludzi
zwierzęta
i utracone przedmioty

Augustów, 23.02.2020

Katarzyna Grabowska
Esencjonalnie

Do delectowania się smakiem poranka
potrzebuję
niewielkiego imbryka w różany wzór
filizanki ze spodeczkiem od kompletu
nieodzowna jest
herbata earl grey
kłącze imbiru
cytryna i miód pszczeli
z pasieki sąsiada

dopełnieniem kompozycji
jest wrzątek
i parę minut cierpliwości
podczas których
ożywczy napar uwolni aromat
wypełniając porcelanowe naczynie
nieziemskim czarem

trudnym do opisanania

Krystyna Gudel

Babcina herbata

ręcznie malowana szklanka
w blaszanym uchwycie
sprowadzała błogi czas

przez żółte koła i okręgi
zaglądało słońce
ażurowy koszyczek
wykończony koronką
pozwalał na objęcie

obie dłonie chwytaly
ciepło i nastrój
musiały wystarczyć
do następnego

babcina herbata ulung
smakowała wybornie
z kawałkiem skórki
pomarańczowej zapraszała
w podróż w nieznane

skąd ta skórka i okruch wanilii

szklanka w ażurowym
koszyczku jak świętość
na bożonarodzeniowej
fotograficznej pocztówce

Czesław Kowalewski

* * *

Na drewnianym
Trochę krzywym
Bo i ściany były krzywe
Pomalowanym na biało parapecie
Jak zwykle wczesną jesienią
W ciepłym słońcu
Dojrzały pachnące pomidory
Stół zasłany śnieżnobiałym obrusem
Stały na nim kolorowe astry
I imbryk stary
Zdobiony bardzo ważny
Zawsze w centrum babcinej
I naszej uwagi
Przez dzióbek unosiła się para
I zapach herbaty
Z dalekich pól Madrasu
I tak miło mijały nam
Popołudnia spędzane
U babci

Irena Słomińska

Filizanka*

Prezentuje kruchość i delikatność,
subtelny prześwit, ledwie przeczuwany, światła
wpisanego w jej materię.

Wtajemniczona w ceremoniał parzenia herbaty.
Nie dziewicza, chyba że pamięcią fabryki
czy też manufaktury porcelany. Drży, gdy
wchodzi w przestrzeń swego początku. Roni krople,
gdy wyjmujesz, z już napełnionej, łyżeczkę.

Zawsze ta sama, pod patyną wieków, dziecięcość
oddaje się herbacie, którą nalewasz. Tak jakby
ciągle przeżywała swój chrzest. Wejście we wspólnotę
duchową i fizyczną. Uświęcona przez człowieka
interakcja, wzajemna zależność
to więzi na tyle kruche, by wciąż je ocalać.

Akt odnowy jest wpisany w każdą chwilę filizanki.
I przemijanie. Boisz się, że ją upuścisz.
Rozprysnie się jak rozbite lustro. Twoja twarz,
odbita we wszystkich odpryskach jej skorupki
załamuje promień.

Jeśli nie nauczysz się poczucia więzi z filizanką,
nigdy nie poznasz, czym jeszcze być może
oddanie innej ludzkiej istocie.
I czy ona, swoim jestestwem, ukształtuje ciebie
i twoją kulturę
filizanki.

17.02.2019

* „Jestem”. Białystok 2019, s. 48.

Krystyna Walicka

Samowar

Od wielu lat stoi w kącie
zakurzony samowar,
jeszcze dumny z kształtu i metalu
rozpycha się wśród wielu staroci,
ale czas przyćmił jego blask
i już się tak jak dawniej nie złoci.

Pachniało drożdżowe ciasto
i wypijana codziennie
przedwieczorna herbata.
Drugiej filiżanki dawno już nie ma,
tylko zakurzony samowar
przypomina tamte piękne lata.

Kawo kawo – wonna kawo
Jesteś dla mnie całym światem

Lucyna Jakubiak-Poręba: „Kawa” (fragment)

Józefa Drozdowska

Kocia recepta

Kotka Griszka z królewskiego Augustowa
postanowiła z koronawirusem wojować

Trzy razy dziennie prosi o cappuccino
wierząc że gorączka i kaszel ją ominą

Bo jaki zarazek chciałby tak ryzykować!

Celina Mieñkowska
Nie ziewajcie proszę...

Dedykuję Victorii Stengaard

Jestem kawa
mocna kawa
w złoconej filiżance
Nie ziewajcie proszę
bo jak każda kawa
ziewania nie znoszę
Zaraz wniosą
ptasie mleczko eklerki i ptysie
i na drugim talerzu nowość
augustowskie babeczki z agrestem
Nie ziewajcie proszę...
każdy sen odpędzę
bo od tego jestem

20 czerwca 2016 roku

Leonarda Szubzda

* * *

W kawiarni
na 96. piętrze wieżowca
John Hancock Center*
pijemy kawę
rozmawiamy o życiu
z dobieranych starannie słów
budujemy okrągłe zdania
potykamy się
o pauzy niedomówień

patrz
jaki piękny widok
przywołuje mnie córka

patrzę
z nieznanego punktu widzenia
oswajam lęk wysokości
zawieszona między ziemią a niebem
w chmurach które dotykają
szklanych ścian
w dole kolorowe kreski ulic
jak na rysunkach prymitywistów
samochody samochodziki
barwne pudełka zabawki
plama jeziora Michigan

rozsypały się pytania
o to co mogę stąd zabrać
na powrotną drogę
wychylam się
przez lęk wysokości
nieoczekiwanie otwierają się
skrzydła

* John Hancock Center – wieżowiec w centrum Chicago, budynek liczy 100 pięter i 344 metry wysokości.

Lucyna Jakubiak-Poreba

Kawa

Kawo kawo – wonna kawo
Jesteś dla mnie całym światem
Z tobą wstaję dzień umilam
I zdradziłam też herbatę
Po turecku po wiedeńsku
Czarna z mleczkiem cappuccino
Biesiadnikom i odludkom
Ciemne eliksiry płyną

Kawo kawo tajemnicza
Niczym czarny brzuch Afryki
Smużka woni szept we dwoje
Kółko z dymku kęs liryki
Jesteś ciepłem żywym pulsem
I ploteczką i zabawą
Chociaż z piekła – jesteś rajem
Moja magio – czarna kawo!

Spis treści

- Alicja Bolińska**, Smak herbaty **4**
Grażyna Cylwik, Smak **5**
Grażyna Cylwik, Więź **6**
Anna Czartoszewska, Człowiek jak herbata **7**
Barbara Gałczyńska, Podróże z herbatą **8**
Katarzyna Grabowska, (***) To zwinne dłonie kobiet **10**
Regina Kantarska-Koper, Tea time **11**
Lucyna Karna, Herbatka **12**
Bożena Klimaszewska, Gorzka herbata **13**
Bożena Klimaszewska, Znak zapytania **14**
Czesław Kowalewski, (***) W gwarnej i przytulnej kawiarence **15**
Urszula Krajewska-Szeligowska, Panaceum **16**
Urszula Krajewska-Szeligowska, Z kubkiem herbatki w dłoniach
(akrostych) **17**
Celina Mieñkowska, Chętnie zatrzymam ten czas... **18**
Małgorzata Pieñkowska, Przy herbacie **19**
Waldemar Pieñkowski, Herbata w kraju kwitnącej wiśni **20**
Zofia Piłsiewicz, Ceremonia parzenia herbaty **21**
Joanna Pisarska, Deszczowy seans **22**
Jan Saczko, Źdźbła herbaty **23**
Urszula Sieñkowska-Cioch, Ja o niej wiem, a ty nie i co z tego **25**
Irena Słomińska, Herbata **26**
Kazimierz Słomiński, Fraszki: Czarna, zielona, biała, czerwona..., Nie
tylko o herbacie, Pora na herbatkę, Zdaniem
smakosza **27**
Piotr Waldemar Wiñniewski, Czytanie z herbatą **28**
Piotr Waldemar Wiñniewski, Po latach degustacji **29**
Małgorzata Zachorowska-Falicka, Ostrożnie! Herbata! **30**
Bogusław Falicki, Ostrożnie! Obce wpływy! **33**
Krystyna Zawadzka, Herbatka **34**
Erazm Stefanowski, Herbatka z Panem B. **36**
Lucyna Jakubiak-Poreba, Herbata **38**
Irena Batura, Iwanczaj na wszystkie pory roku **40**
Józefa Drozdowska, O herbacie kminkowej i pamięci **43**
Teresa Kaczorowska, Ostatnie poziomki **44**
Kazimierz Słomiński, Fraszki: Herbatki, Z czego ta herbatka? **45**
Józefa Drozdowska, Imbryczek **47**
Katarzyna Grabowska, Esencjonalnie **48**
Krystyna Gudel, Babcina herbata **49**
Czesław Kowalewski, (***) Na drewnianym **50**

Irena Słomińska, Filizanka 51
Krystyna Walicka, Samowar 52
Józefa Drozdowska, Kocia recepta 54
Celina Mieñkowska, Nie ziewajcie proszę... 55
Leonarda Szubzda, (***) W kawiarni 56
Lucyna Jakubiak-Poręba, Kawa 57

Spotkaniu literackiemu towarzyszyła wystawa akwarel, malarstwa na deskach, w technice akrylu i oleju na płótnie Małgorzaty Busińskiej.

Tomiki będące pokłosiem Niedzielných Pogwarek Poetyckich przy Herbatce:

Kocie pogwarki 2017

Spotkajmy się na Lipowcu. Wybór wierszy 2017

Z przymrużeniem oka. Wybór utworów satyrycznych 2017

Po drodze mi z jeżem. Wiersze 2017

(+ wkładka z rysunkami Juliusza Szczęsnego Batury)

Wiersze trzmielę, pszczele, miodne 2018

Po prostu buty... 2018

Święto mojej ulicy. Wybór wierszy o augustowskich ulicach 2018

(+ wkładka z akwarelami Zdzisława Rutkowskiego)

Nasi święci. Wybór wierszy 2019

(+ wkładka z fotografiami Krzysztofa Anuszkiewicza)

Dawne przedmieścia Augustowa w wierszach 2019

(+ wkładka z fotografiami Józefy Drozdowskiej)

Wiersze o książkach, czytaniu, zakładkach książkowych i bibliotekach 2019

Zauroczeni architekturą. Wiersze i małe prozy 2019

(+ wkładka z rysunkami i zakładkami do książek Ireny Batury)

Na dworcach, w pociągach i tramwajach. Wiersze 2020

(+ wkładka z akwarelami i olejem na płótnie Barbary Milanowskiej)

Pora na herbatę lub kawę... Wiersze 2020

(+ wkładka z pracami malarskimi Małgorzaty Busińskiej)

